

ΜΟΥΣΕΙΟ ΜΠΕΝΑΚΗ

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΒΙΒΛΙΟΥ

Η **ΑΝΩΤΑΤΗ ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ** και το **ΜΟΥΣΕΙΟ ΜΠΕΝΑΚΗ** σας προσκαλούν στην παρουσίαση του βιβλίου:

ΣΠΥΡΟΣ ΜΟΣΧΟΝΑΣ

Γιάννης Μόραλης. Μια άγουρη εκλογή

Μουσείο Μπενάκη, Αθήνα 2024

που θα πραγματοποιηθεί τη Δευτέρα, 19 Μαΐου 2025 και ώρα: 19:00 στο

Αμφιθέατρο της Βιβλιοθήκης της Ανωτάτης Σχολής Καλών Τεχνών (Πειραιώς 256).

Η εκδήλωση γίνεται με τη συνεργασία της **ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΜΕΛΕΤΗΣ, ΕΡΕΥΝΑΣ & ΠΡΟΒΟΛΗΣ ΤΗΣ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΤΕΧΝΗΣ - ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΟΡΑΛΗΣ**.

Την έκδοση θα παρουσιάσουν:

ΚΩΣΤΑΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ, Αναπληρωτής καθηγητής Θεωρίας και Κριτικής της Τέχνης, ΑΣΚΤ

ANNY ΜΑΛΑΜΑ, Επιμελήτρια εκδόσεων ΕΜΣΤ

ΕΥΓΕΝΙΟΣ Δ. ΜΑΤΘΙΟΠΟΥΛΟΣ, Καθηγητής Ιστορίας της Τέχνης, Πανεπιστήμιο Κρήτης, Ι.Μ.Σ. - Ι.Τ.Ε.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΠΟΛΗΣ, Προϊστάμενος του Τμήματος Σύγχρονης Γλυπτικής, MOMus-Μουσείο Άλεξ Μυλωνά

Χαιρετισμό θα απευθύνει ο **ΓΙΩΡΓΗΣ ΜΑΓΓΙΝΗΣ**, Επιστημονικός Διευθυντής Μουσείου Μπενάκη.

Λίγα λόγια για το βιβλίο:

Το βιβλίο *Γιάννης Μόραλης. Μια άγουρη εκλογή* είναι μια πρωτότυπη μελέτη που εστιάζει στην ιστορία και ταυτόχρονα στη σημασία της εκλογής του Γιάννη Μόραλη στην Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών (ΑΣΚΤ), στις 11 Σεπτεμβρίου 1947.

Σήμερα, το μέγεθος του Μόραλη στη νεοελληνική τέχνη δεν αμφισβητείται. Όμως, το 1947 ήταν απλώς ένας φέρελπις ζωγράφος, μόλις 31 ετών. Η εκλογή του ως καθηγητή του Προπαρασκευαστικού Τμήματος δεν έγινε χωρίς προβλήματα, ενώ του έφερε ουκ ολίγες πίκρες, τουλάχιστον μέχρι τα πρώτα χρόνια της

δεκαετίας του 1950. Ωστόσο, η παρουσία ενός νεαρού ανθρώπου μεταξύ των καθηγητών σύντομα μετέδωσε έναν διαφορετικό αέρα στη Σχολή.

Το βιβλίο αντλεί άγνωστο και αδημοσίευτο μέχρι σήμερα υλικό από το αρχείο της ΑΣΚΤ και από το αρχείο του ζωγράφου, το οποίο απόκειται στο Μορφωτικό Ίδρυμα Εθνικής Τραπέζης, μετά από δωρεά του ίδιου του ζωγράφου. Χρησιμοποιείται επίσης το σώμα του ημερήσιου και περιοδικού Τύπου της εποχής για να αναδειχθούν οι παράμετροι της εκλογής, αλλά και οι αντιδράσεις που την ακολούθησαν.

Το κείμενο δεν περιορίζεται αυστηρά στα γεγονότα του φθινοπώρου του 1947. Επιχειρεί να φωτίσει και τον αντίκτυπό τους. Ιδιαίτερα εστιάζει στο πώς, τότε, στις αρχές της δεκαετίας του 1950, ο νεαρός καλλιτέχνης βρήκε το σθένος να εξελιχθεί υφολογικά. Διότι ήταν μέσα στο γόνιμο περιβάλλον της Σχολής που ο Μόραλης έγινε ο σπουδαίος καλλιτέχνης που όλοι γνωρίζουμε.